

UMOWA

między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Republiką Włoską o pomocy w sprawach karnych,
podpisana w Warszawie dnia 28 kwietnia 1989 r.

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 28 kwietnia 1989 r. została sporządzona w Warszawie Umowa między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Republiką Włoską o pomocy w sprawach karnych w następującym brzmieniu:

UMOWA

**między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Republiką
Włoską o pomocy w sprawach karnych**

Rada Państwa Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej
i Prezydent Republiki Włoskiej

dążąc do rozwoju współpracy w zakresie pomocy w spra-
wach karnych, postanowili zawrzeć niniejszą umowę i w tym
celu wyznaczyli swoich pełnomocników:

Rada Państwa Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej:
Łukasza Balcera, Ministra Sprawiedliwości
Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej,

Prezydent Republiki Włoskiej:
Giuliano Vassalli, Ministra Łaski i Sprawiedliwości
Republiki Włoskiej,

którzy po wymianie swoich pełnomocnictw, uznanych za
dobre i sporządzone w należytej formie, zgodzili się na
następujące postanowienia:

Część I

POSTANOWIENIA OGÓLNE

Artykuł 1

Obowiązek udzielania pomocy

1. Każda ze Stron zobowiązuje się do udzielania drugiej Stronie, na wniosek, zgodnie z postanowieniami niniejszej umowy możliwie najdalej idącej pomocy w sprawach karnych. Pomoc ta obejmuje w szczególności doręczanie wezwań i innych pism, przesłuchiwanie podejrzanych, oskarżonych i innych osób, przeprowadzanie innych czynności dowodowych, czasowe przekazywanie osób pozbawionych wolności, przesyłanie odpisów wyroków, wyciągów z rejestrów skazanych oraz informacji o skazaniach.

2. Pomoc nie obejmuje wykonywania środków ograniczających wolność ani wykonywania kar lub środków zabezpieczających.

3. Każda ze Stron zobowiązuje się ponadto do udzielania drugiej Stronie informacji dotyczących ustawodawstwa i orzecznictwa.

Artykuł 2

Czyny uzasadniające udzielenie pomocy

1. Pomocy udziela się także wówczas, gdy czyn, w związku z którym prowadzone jest postępowanie karne na terytorium Strony wzywającej, nie jest przestępstwem według prawa Strony wezwanej.

2. W odniesieniu do wniosków o przeszukanie osób lub pomieszczeń albo o zajęcie przedmiotów pomocy udziela się tylko wówczas, gdy czyn, w związku z którym prowadzone jest postępowanie karne na terytorium Strony wzywającej, jest przestępstwem według prawa Strony wezwanej.

Artykuł 3

Odmowa udzielenia pomocy

1. Odmawia się udzielenia pomocy, jeżeli:

- a) według stanowiska Strony wezwanej czyn będący podstawą wniosku jest przestępstwem o charakterze politycznym. Zasada ta ma zastosowanie także wówczas, gdy Strona wezwana ma poważne podstawy do twierdzenia, że czyn będący podstawą wniosku jest przestępstwem pospolitym, a ściganie nastąpiło z przyczyn związanych z rasą podejrzanego lub oskarżonego, jego wyznaniem, narodowością lub poglądami politycznymi lub że sytuacja tej osoby może ulec pogorszeniu z powodu jednej z tych przyczyn,
- b) według stanowiska Strony wezwanej czyn będący podstawą wniosku jest przestępstwem wyłącznie wojskowym,
- c) wykonanie wniosku mogłoby naruszyć suwerenność Strony wezwanej, stanowić groźbę dla jej bezpieczeństwa lub pozostawać w sprzeczności z ustawą i podstawowymi zasadami porządku prawnego tej Strony,
- d) osoba, której dotyczy wniosek, została na terytorium Strony wezwanej w związku z przestępstwem stano-

więcym podstawę wniosku prawomocnie osądzona, chyba że uchyliła się od wykonania kary.

2. Jednakże w wypadkach określonych w literach a), b) oraz d) ustępu 1 pomoc prawna może być udzielona, jeżeli osoba, przeciwko której prowadzone jest postępowanie, dobrowolnie wyraziła zgodę.

Artykuł 4

Wykonanie wniosku

1. Przy dokonywaniu czynności będących przedmiotem wniosku stosuje się prawo Strony wezwanej, chyba że Strona wzywająca wnosi o zastosowanie własnych przepisów, które nie są sprzeczne z podstawowymi zasadami porządku prawnego Strony wezwanej.

2. Na wniosek Strony wzywającej Strona wezwana zawiadamia ją, w odpowiednim czasie, o miejscu oraz terminie wykonania czynności będących przedmiotem wniosku.

3. Jeżeli dokonanie żądanych czynności okazało się niemożliwe lub napotyka przeszkody, zawiadamia się o tym Stronę wzywającą, ze wskazaniem przyczyny niewykonania wniosku.

4. Jeżeli informacje przekazane przez Stronę wzywającą okażą się niewystarczające do wykonania żądanych czynności, Strona wezwana powinna w miarę możliwości podjąć działania w celu uzupełnienia tych informacji.

Część II

FORMY POMOCY

Artykuł 5

Doręczanie dokumentów

1. W niezbędnych wypadkach wniosek, którego przedmiotem jest doręczenie dokumentów, powinien wskazywać termin, w którym doręczenie powinno być dokonane. W takich wypadkach wniosek powinien być przekazany odpowiednio wcześniej przed terminem doręczenia.

2. Strona wezwana stwierdza dokonanie doręczenia przesyłając potwierdzenie odbioru zawierające datę oraz podpis odbiorcy i osoby doręczającej albo zaświadczenie organu właściwego, zawierające dane o osobie, której doręczono dokument, datę, miejsce oraz okoliczności doręczenia.

Artykuł 6

Przekazywanie dokumentów i przedmiotów

1. Jeżeli wniosek o udzielenie pomocy dotyczy przekazania akt lub dokumentów, Strona wezwana przesyła ich uwierzytelnione odpisy, chyba że Strona wzywająca wystąpi o przekazanie akt lub dokumentów w oryginale.

2. Przekazane oryginały akt lub dokumentów oraz przedmioty zwraca się możliwie jak najszybciej Stronie wezwanej, chyba że rezygnuje ona z ich zwrotu.

Artykuł 7

Stawiennictwo osób na terytorium Strony wezwanej

1. Jeżeli udzielenie pomocy wymaga stawiennictwa osób w celu dokonania czynności na terytorium Strony

wzwanej, Strona ta może je wzywać grożąc stosowaniem i stosując środki przymusu oraz sankcje przewidziane jej prawem.

2. Jednakże w przypadku wezwania do stawiennictwa podejrzanego lub oskarżonego Strona wzywająca powinna wymienić we wniosku środki, które mogłyby być zastosowane zgodnie z jej prawem, a Strona wezwana nie może stosować środków surowszych.

Artykuł 8

Stawiennictwo osób na terytorium Strony wzywającej

1. Jeżeli przedmiotem wniosku jest doręczenie wezwania do stawiennictwa na terytorium Strony wzywającej, strona wezwana nie może stosować sankcji ani środków przymusu wobec podejrzanego, oskarżonego, świadka lub biegłego, którzy nie stosują się do wezwania.

2. Strona wzywająca zwraca świadkowi albo biegłemu, który stawiał się na wezwanie, wydatki i wypłaca inne należności przewidziane przez jej prawo. Na wniosek drugiej Strony Strona wezwana może wypłacić zaliczkę.

Artykuł 9

Stawiennictwo osób pozbawionych wolności

1. Osoba pozbawiona wolności na terytorium Strony wzwanej, która została wezwana do stawiennictwa na terytorium Strony wzywającej w charakterze świadka, zostaje przekazana czasowo tej Stronie, jeżeli:

- a) wyraża ona zgodę na przekazanie;
- b) przekazanie nie spowoduje przedłużenia okresu pozbawienia wolności;
- c) Strona wzywająca zobowiązuje się przekazać tę osobę z powrotem niezwłocznie po ustaniu przyczyn przekazania, w każdym razie w terminie wyznaczonym przez Stronę wezwaną. Termin ten może zostać przedłużony przez Stronę wezwaną z uzasadnionych przyczyn.

2. Można odmówić przekazania, o którym mowa w ustępie 1, jeżeli sprzeciwiają się temu szczególne powody.

3. Osoba przekazana pozostaje nadal pozbawiona wolności na terytorium Strony wzywającej, chyba że Strona wezwana wystąpi o jej zwolnienie.

Artykuł 10

Ochrona osób wezwanych

1. W przypadkach, w których przedmiotem wniosku jest wezwanie osoby do stawiennictwa na terytorium Strony wzywającej, osoba wezwana, jeżeli się stawia, nie może być ścigana, sądzona, aresztowana w celu wykonania kary, ani nie można do niej stosować jakichkolwiek innych środków ograniczenia jej wolności osobistej za czyny popełnione przed jej przybyciem na terytorium Strony wzywającej.

2. Postanowienia ustępu 1 nie stosuje się, jeżeli osoba, która się stawiała, mając ku temu możliwości nie opuściła terytorium strony wzywającej w ciągu piętnastu dni od chwili, w której organ właściwy oznajmił, że jej obecność nie jest konieczna, albo kiedy po jego opuszczeniu dobrowolnie tam powróciła.

3. Postanowienie ustępu 1 w zakresie zakazu ścigania i sądenia nie stoi na przeszkodzie prowadzeniu sądowego postępowania zaocznego, jeżeli znane jest ono prawu Strony wzywającej.

Artykuł 11

Przesyłanie wyroków i informacji z rejestru skazanych

1. Jeżeli wniosek dotyczy nadesłania odpisu wyroku w sprawie karnej, Strona wezwana udziela również informacji o postępowaniu w tej sprawie, gdy wносиła o to Strona wzywająca.

2. Każda ze Stron przesyła wyciągi z rejestru skazanych żądane przez drugą Stronę, dotyczące osób, przeciwko którym toczy się postępowanie karne.

Artykuł 12

Informacje o skazaniach

Strony powiadamiają się wzajemnie raz w roku o prawomocnych wyrokach skazujących, wydanych w stosunku do obywateli drugiej Strony.

Część III

POSTĘPOWANIE I KOSZTY

Artykuł 13

Wniosek o udzielenie pomocy

Wniosek o udzielenie pomocy powinien zawierać następujące dane:

- a) oznaczenie organu prowadzącego postępowanie oraz dane dotyczące osoby, w stosunku do której postępowanie się toczy, jak również przedmiot, rodzaj postępowania i przepisy karne, mające zastosowanie w danej sprawie;
- b) przedmiot wniosku;
- c) wszelkie inne informacje konieczne lub przydatne dla wykonania żądanych czynności, w szczególności dane osobowe i w miarę możliwości miejsce pobytu osoby, w stosunku do której mają być wykonane czynności;
- d) określenie szczególnej formy i trybu, jaki powinien być zachowany przy wykonywaniu czynności, jak również oznaczenie przedstawicieli organów i stron, które mogą w tych czynnościach uczestniczyć.

2. Jeżeli przedmiotem wniosku jest przeprowadzenie dowodów, powinien on ponadto wymieniać przedmiot i cel czynności, jak również, stosownie do okoliczności sprawy, szczegółowe pytania, jakie powinny być zadane.

3. Wniosek o udzielenie pomocy i dołączone dokumenty powinny być podpisane przez właściwy organ i opatrzone pieczęcią urzędową.

Artykuł 14

Tryb porozumiewania się i języki

1. Organami właściwymi do porozumiewania się w rozumieniu niniejszej umowy są ze strony Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej Ministerstwo Sprawiedliwości lub Prokuratura

Generalna, a ze strony Republiki Włoskiej — Ministerstwo Łaski i Sprawiedliwości. Nie wyłącza to drogi dyplomatycznej.

2. Nie jest wymagane tłumaczenie wniosków i innych dokumentów, jak również legalizowanie tych pism i innych dokumentów przekazywanych w oryginałach lub poświadczonych odpisach.

Artykuł 15

Koszty

1. Strona wezwana ponosi koszty udzielenia pomocy.

2. Strona wzywająca ponosi jednakże koszty związane z przekazaniem osób pozbawionych wolności na jej terytorium, koszty związane z przeprowadzeniem opinii biegłych na terytorium Strony wezwanej, jak również koszty wymienione w artykule 8 ustępie 2. Koszty te ponosi tymczasowo Strona wezwana, jeżeli wystąpiły na terytorium tej Strony.

Po zaznajomieniu się z powyższą umową w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej oświadczam, że:

- została ona uznana za słuszną zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych,
- jest przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona,
- będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej Polskiej.

Dano w Warszawie dnia 27 lutego 1990 r.

Minister Spraw Zagranicznych: *K. Skubiszewski*

Część IV POSTANOWIENIA KOŃCOWE Artykuł 16

Ratyfikacja i wejście w życie

1. Umowa niniejsza podlega ratyfikacji i wejdzie w życie pierwszego dnia drugiego miesiąca następującego po wymianie dokumentów ratyfikacyjnych, która nastąpi w Rzymie.

2. Umowa niniejsza zawarta jest na czas nie określony. Każda ze Stron może ją wypowiedzieć w każdej chwili; wypowiedzenie nabierze skutków prawnych pierwszego dnia szóstego miesiąca następującego po tym miesiącu, w którym druga Strona otrzyma odnośną notyfikację.

Sporządzono w Warszawie dnia 28 kwietnia 1989 r. w dwóch egzemplarzach, każdy w językach polskim i włoskim, przy czym oba teksty mają jednakową moc.

Z upoważnienia
Polskiej Rzeczypospolitej
Ludowej
Łukasz Balcer

Z upoważnienia
Prezydenta
Republiki Włoskiej
Giuliano Vassalli

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *W. Jaruzelski*

L. S.